



**EUROOPAN UNIONIN  
NEUVOSTO**

**Bryssel, 14. toukokuuta 2014  
(OR. en)**

**8457/14**

**LIMITE**

**EF 121  
ECOFIN 342**

**SÄÄDÖKSET JA MUUT VÄLINEET**

---

Asia: Sopimus vakausmaksujen siirrosta yhteiseen kriisinratkaisurahastoon ja rahasto-  
osuuksien yhdistämisestä

---

SOPIMUS  
VAKAUSMAKSUJEN SIIRROSTA  
YHTEISEEN KRIISINRATKAISURAHASTOON  
JA RAHASTO-OSUUKSIEN YHDISTÄMISESTÄ

SOPIMUSPUOLET Belgian kuningaskunta, Bulgarian tasavalta, Tšekin tasavalta, Tanskan kuningaskunta, Saksan liittotasavalta, Viron tasavalta, Irlanti, Helleenien tasavalta, Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta, Kroatian tasavalta, Italian tasavalta, Kyproksen tasavalta, Latvian tasavalta, Liettuan tasavalta, Luxemburgin suurherttuakunta, Unkari, Maltan tasavalta, Alankomaiden kuningaskunta, Itävallan tasavalta, Puolan tasavalta, Portugalin tasavalta, Romania, Slovenian tasavalta, Slovakian tasavalta ja Suomen tasavalta; jotka

OVAT SITOUTUNEET perustamaan Euroopan unionin yhdenmetyt rahoituskehysten, jonka perustavanlaatuinen osa pankkiunioni on;

PALAUTTAVAT MIELEEN Euroopan unionin neuvostossa 18 päivänä joulukuuta 2013 kokoontuneiden euroalueen jäsenvaltioiden edustajien päätöksen, joka liittyy yhteistä yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismiin ja yhteisen pankkialan kriisinratkaisurahaston puitteissa annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen<sup>1</sup>, jäljempänä 'SRM-asetus', mukaisesti perustettua yhteistä kriisinratkaisurahastoa, jäljempänä 'kriisinratkaisurahasto', koskevasta hallitustenvälisestä sopimuksesta neuvottelemiseen ja sen tekemiseen, sekä mainitun päätöksen liitteenä olevat neuvotteluohjeet,

SEKÄ KATSOVAT SEURAAVAA:

---

<sup>1</sup> Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismiin ja yhteisen pankkialan kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta.

- (1) Euroopan unioni on viime vuosina hyväksynyt monia säädöksiä, joilla on perustavanlaatuinen merkitys rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden toteuttamisen ja euroalueen sekä koko unionin rahoitusvakauden takaamisen kannalta sekä pyrittäessä syvempään talous- ja rahaliittoon.
- (2) Eurooppa-neuvosto kehotti kesäkuussa 2009 perustamaan "yhteisen eurooppalaisen säännösten, jota sovelletaan kaikkiin sisämarkkinoilla toimiviin rahoituslaitoksiin". Unioni onkin laatinut yhteiset yhdenmukaiset vakavaraisuussäännöt, joita luottolaitosten kautta koko unionin on noudatettava. Nämä säännöt on vahvistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013<sup>1</sup> ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2013/36/EU<sup>2</sup>.

---

<sup>1</sup> Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

<sup>2</sup> Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (3) Unioni on lisäksi perustanut Euroopan valvontaviranomaisia, joille on annettu monia mikrovakauden valvontaa koskevia tehtäviä. Nämä viranomaiset ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010<sup>1</sup> perustettu Euroopan pankkiviranomainen (EPV), Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010<sup>2</sup> perustettu Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen (EIOPA) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010<sup>3</sup> perustettu Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (ESMA). Tämän lisäksi on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1092/2010<sup>4</sup> perustettu Euroopan järjestelmäriskikomitea, jolle on annettu joitakin makrovakauden valvontaa koskevia tehtäviä.

---

<sup>1</sup> Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

<sup>2</sup> Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

<sup>3</sup> Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

<sup>4</sup> Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1092/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1).

- (4) Unioni on perustanut yhteisen valvontamekanismin luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EKP) annetulla neuvoston asetuksella (EU) N:o 1024/2013<sup>1</sup>, jolla EKP:lle, joka toimii yhdessä kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa, annetaan valtuus valvoa niihin jäsenvaltioihin sijoittautuneita luottolaitoksia, joiden rahayksikkö on euro, ja niihin jäsenvaltioihin, joiden rahayksikkö ei ole euro, sijoittautuneita luottolaitoksia, jotka ovat toteuttaneet tiiviistä yhteistyötä EKP:n kanssa valvontatarkoituksissa, jäljempänä 'osallistuvat jäsenvaltiot'.
- (5) Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä<sup>2</sup>, jäljempänä 'BRR-direktiivi', unioni lähentää luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua koskevia kansallisia lakeja ja asetuksia, kansallisten kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen perustaminen mukaan luettuna.

---

<sup>1</sup> Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

<sup>2</sup> Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta.

- (6) Joulukuun 13 ja 14 päivänä 2012 kokoontunut Eurooppa-neuvosto totesi, että "pankkien valvonnan siirtyessä tosiasiallisesti yhteiselle valvontamekanismille tarvitaan yhteinen kriisinratkaisumekanismi, jolla on tarvittavat valtuudet varmistaa, että osallistuvissa jäsenvaltioissa minkä tahansa pankin kriisitilanne voidaan ratkaista asianmukaisin välinein".
- Joulukuun 13 ja 14 päivänä 2012 kokoontunut Eurooppa-neuvosto totesi lisäksi, että "Yhteisen kriisinratkaisumekanismiin olisi perustuttava rahoitusosalta itseltään saataviin osuuksiin, ja siihen olisi sisällyttävä asianmukaiset ja toimivat varautumisjärjestelyt. Varautumisjärjestelyn olisi oltava keskipitkällä aikavälillä budjettineutraali niin, että varmistetaan julkisen avun korvaaminen finanssialalta jälkikäteen perittävillä maksuilla".
- Unionin on tässä yhteydessä antanut SRM-asetuksen, jolla perustetaan kriisinratkaisua koskeva keskitetty päätöksentekojärjestelmä, jolla on kriisinratkaisurahaston perustamisen myötä riittävät varat. SRM-asetusta sovelletaan osallistuvissa jäsenvaltioissa sijaitseviin yhteisöihin.

- (7) SRM-asetuksella perustetaan erityisesti kriisinratkaisurahasto sekä vahvistetaan sen käyttöä koskevat järjestelyt. BRR-direktiivissä ja SRM-asetuksessa vahvistetaan yleiset perusteet, joita noudattaen määritetään ja lasketaan laitosten kriisinratkaisurahaston rahoittamista varten ennakkollisesti ja jälkikäteen suorittamat vakaumaksut sekä jäsenvaltioiden velvoite kerätä ne kansallisella tasolla. Osallistuvilla jäsenvaltioilla, jotka keräävät alueellaan sijaitsevien laitosten vakaumaksut BRR-direktiivin ja SRM-asetuksen mukaisesti, on kuitenkin edelleen toimivalta siirtää mainitut vakaumaksut kriisinratkaisurahastoon. Velvoite siirtää kansallisella tasolla kerätyt vakaumaksut kriisinratkaisurahastoon ei perustu unionin oikeuteen. Tällainen velvoite otetaan käyttöön tällä sopimuksella, jossa vahvistetaan edellytykset, joilla sopimuspuolet, kukin perustuslaillisten vaatimustensa mukaisesti, sopivat yhdessä siirtävänsä kansallisella tasolla keräämänsä vakaumaksut kriisinratkaisurahastoon.
- (8) Kunkin osallistuvan jäsenvaltion olisi kansallisella tasolla kerättyjen vakaumaksujen siirtämistä koskevaa toimivaltaansa käyttäessään noudatettava Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa vahvistettua vilpittömän yhteistyön periaatetta, jonka mukaisesti jäsenvaltiot muun muassa tukevat unionia sen täyttäessä tehtäviään ja pidättäytyvät kaikista toimenpiteistä, jotka voisivat vaarantaa unionin tavoitteiden toteutumisen. Tästä syystä osallistuvien jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että varat ohjataan yhdenmukaisesti kriisinratkaisurahastoon, mikä takaa sen asianmukaisen toiminnan.



- (9) Sopimuspuolet ovat näin ollen tehneet tämän sopimuksen, jossa ne muun muassa vahvistavat velvoitteensa siirtää kansallisella tasolla kerätyt vakaussmaksut kriisintarkaisurahastoon noudattaen yhdenmukaisia perusteita, järjestelyjä ja edellytyksiä ja etenkin kansallisella tasolla keräämiensä vakaussmaksujen jakamisen siirtymäkauden ajan kutakin sopimuspuolta vastaaviin eri rahasto-osuuksiin sekä rahasto-osuuksien käytön vaiheittaisen yhdistämisen siten, että rahasto-osuuksien olemassaolo lakkaa siirtymäkauden päätyttyä.
- (10) Sopimuspuolet palauttavat mieleen, että niiden päämääränä on säilyttää tasapuoliset toimintaedellytykset ja minimoida kriisintarkaisusta veronmaksajille aiheutuvat kokonaiskustannukset, ja ne ottavat huomioon kullekin pankkitoimialalle koituvan kokonaisrasitteen määrittäessään kriisintarkaisurahastoon suoritettavia vakaussmaksuja ja niiden verokohtelun.
- (11) Tämän sopimuksen sisältö koskee niitä kriisintarkaisurahaston erityispiirteitä, jotka kuuluvat edelleen jäsenvaltioiden toimivaltaan. Tämä sopimus ei sinällään vaikuta unionin oikeuden nojalla vahvistettuihin yhteisiin sääntöihin eikä muuta niiden soveltamisalaa. Sen on pikemminkin tarkoitus täydentää pankkien kriisintarkaisua koskevaa unionin lainsäädäntöä ja tukea unionin politiikkojen toteuttamista siihen kiinteästi liittyvänä osana, erityisesti sisämarkkinoiden toteuttamista rahoituspalvelujen alalla.

- (12) BRR-direktiivin täytäntöön panemiseksi annettavia kansallisia lakeja ja asetuksia, mukaan lukien kansallisten rahoitusjärjestelyjen perustamiseen liittyviä lakeja ja asetuksia, aletaan soveltaa viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2015. SRM-asetuksen nojalla perustettua kriisintarkkailurahastoa koskevia säännöksiä sovelletaan periaatteessa 1 päivästä tammikuuta 2016. Tämän seurauksena sopimuspuolet keräävät vakaussuorituksia, jotka on osoitettu kansalliseen kriisintarkkailun rahoitusjärjestelyyn, joka niiden on määrä perustaa SRM-asetuksen soveltamisen alkamispäivään mennessä, mistä alkaen ne ryhtyvät keräämään kriisintarkkailurahastoon osoitettavat vakaussuoritukset. Kriisintarkkailurahaston rahoitusvalmiuksien vahvistamiseksi sen perustamisesta alkaen sopimuspuolet sitoutuvat siirtämään rahastoon BRR-direktiivin nojalla keräämänsä vakaussuoritukset SRM-asetuksen soveltamispäivään saakka.

- (13) Esiin saattaa tulla tilanteita, joissa kriisinratkaisurahaston käytettävissä olevat varat eivät riitä tietyn kriisinratkaisutoimen hoitamiseen ja joissa tarvittavien lisämäärien kattamiseksi jälkikäteen kerättäviä vakausmaksuja ei ole välittömästi käytettävissä. Jotta jatkuva riittävä rahoitus olisi siirtymäkauden aikana saatavilla, euroryhmän ja talous- ja rahoitusasioiden neuvoston 18 päivänä joulukuuta 2013 antaman julkilausuman mukaisesti tietyn kriisinratkaisutoimen kohteena olevien sopimuspuolten tulisi antaa väliaikaisrahoitusta kansallisista lähteistä tai Euroopan vakausmekanismista (EVM) sovittujen menettelyjen mukaisesti, mukaan lukien kutakin sopimuspuolta vastaavien rahasto-osuuksien välisten väliaikaisten siirtojen mahdollisuuden käyttöönotto. Sopimuspuolilla olisi oltava menettelyt väliaikaista rahoitusta koskevan pyynnön käsittelemiseksi asianmukaisessa ajassa. Siirtymäkauden aikana kehitetään yhteinen varautumisjärjestely. Tällainen järjestely helpottaa kriisinratkaisurahaston lainanottoa. Pankkiala on viime kädessä vastuussa takaisinmaksusta kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden vakausmaksujen avulla, mukaan lukien jälkikäteen suoritettavat vakausmaksut. Näillä järjestelyillä varmistetaan kaikkien yhteiseen valvontamekanismiin ja yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin osallistuvien sopimuspuolten, mukaan lukien myöhemmässä vaiheessa liittyvien sopimuspuolten, tasapuolinen kohtelu oikeuksien ja velvoitteiden osalta sekä siirtymäkauden aikana että toiminnan vakiinnuttua. Mainittujen järjestelyjen on varmistettava tasapuoliset toimintaedellytykset niiden jäsenvaltioiden kanssa, jotka eivät osallistu yhteiseen valvontamekanismiin eivätkä yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin.

- (14) Kaikkien niiden jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkö on euro, ja niiden euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden, jotka osallistuvat yhteiseen valvontamekanismiin ja yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin, olisi ratifioitava tämä sopimus.
- (15) Niiden jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkö ei ole euro ja jotka eivät ole sopimuspuolia, olisi liityttävä tähän sopimukseen muita sopimuspuolia vastaavin täysin oikeuksin ja velvoittein siitä päivästä, jona ne tosiasiallisesti hyväksyvät euron rahayksiköksi tai muutoin päivästä, jona asetuksen (EU) N:o 1024/2013 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu EKP:n päätös tiiviistä yhteistyöstä tulee voimaan.
- (16) Jäsenvaltioiden hallitusten edustajat valtuuttivat 21 päivänä toukokuuta 2014 sopimuspuolet pyytämään Euroopan komissiota ja yhteistä kriisinratkaisuneuvostoa, jäljempänä 'kriisinratkaisuneuvosto', suorittamaan tässä sopimuksessa määrätyt tehtävät.

(17) SRM-asetuksen 15 artiklassa, sellaisena kuin se on sen hyväksymispäivänä, vahvistetaan kriisinratkaisuun sovellettavat yleiset periaatteet, joiden mukaisesti kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajat vastaavat tappioista ensimmäiseksi ja kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojat vastaavat tappioista osakkeenomistajien jälkeen saataviensa etusijajärjestyksen mukaisesti. SRM-asetuksen 27 artiklassa vahvistetaan velkakirjojen arvon alaskirjauksen väline, joka edellyttää ensinnäkin, että osakkeenomistajat ja kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja muiden alentamiskelpoisten velkojen omistajat ovat alaskirjauksella, muuntamisella tai muulla tavoin suorittaneet vakaussmaksun tappioiden kattamiseksi ja pääomapohjan vahvistamiseksi määrällä, joka on vähintään 8 prosenttia kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, kriisinratkaisutoimen ajankohtana SRM-asetuksen 20 artiklassa säädetyn arvostuksen mukaisesti mitattuna; lisäksi kyseinen instrumentti edellyttää, että yhteisen kriisinratkaisurahaston maksuosuus ei ole yli 5 prosenttia kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, kriisinratkaisutoimen ajankohtana SRM-asetuksen 17 artiklassa säädetyn arvostuksen mukaisesti mitattuna, paitsi jos kaikki vakuudettomat, etuoikeudettomat velat, jotka eivät ole suojakelpoisia talletuksia, on kirjattu alas tai muunnettu täysimääräisesti. Lisäksi SRM-asetuksen, sellaisena kuin se on sen hyväksymispäivänä, 18, 52 ja 55 artiklassa vahvistetaan useita menettelysääntöjä, jotka koskevat kriisinratkaisuneuvoston päätöksentekoa ja unionin toimielimiä. SRM-asetuksen edellä mainitut säännökset muodostavat olennaisen perusteen sopimuspuolten suostumukselle sitoutua tämän sopimuksen määräyksiin.

(18) Sopimuspuolet toteavat, että valtiosopimusoikeutta koskevan Wienin yleissopimuksen asiaankuuluvia määräyksiä sekä kansainvälistä tapaoikeutta sovelletaan kaikkiin sellaisiin niiden tahdon vastaisesti tapahtuneisiin olosuhteiden perustavanlaatuisiin muutoksiin, jotka vaikuttavat johdanto-osan 17 kappaleessa tarkoitettuun olennaiseen perustaan sopimuspuolten suostumukselle sitoutua tämän sopimuksen määräyksiin. Sopimuspuolet voivat sen mukaisesti vedota niiden tahdon vastaisesti tapahtuneiden olosuhteiden perustavanlaatuisten muutosten seurauksiin kansainvälisen julkisoikeuden nojalla. Jos sopimuspuoli vetoaa tällaisiin seurauksiin, toinen sopimuspuoli voi saattaa asian Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi. Euroopan unionin tuomioistuimelle olisi annettava toimivalta vahvistaa olosuhteiden perustavanlaatuisten muutosten olemassaolo ja siitä johtuvat seuraukset. Sopimuspuolet toteavat, että tällainen johdanto-osan 17 kappaleessa tarkoitettu seurauksiin vetoaminen sen jälkeen, kun SRM-asetuksen mikä tahansa säännös on kumottu tai sitä on muutettu jonkin sopimuspuolen tahdon vastaisesti siten, että se vaikuttaa olennaiseen perustaan sopimuspuolten suostumukselle sitoutua tämän sopimuksen määräyksiin, johtaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 273 artiklassa tarkoitettuun tämän sopimuksen soveltamista koskevaan riitaan, joka voidaan näin ollen kyseisen määräyksen nojalla saattaa unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi. Mikä tahansa sopimuspuoli voi myös pyytää tuomioistuimelta väliaikaisia toimenpiteitä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 278 artiklan sekä unionin tuomioistuimen työjärjestyksen<sup>1</sup> 160–162 artiklan mukaisesti. Tehdessään ratkaisuaan riidasta sekä väliaikaisten toimenpiteiden myöntämisestä unionin tuomioistuimen olisi otettava huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaiset sopimuspuolten velvoitteet, yhteiseen kriisiratkaisumekanismiin ja sen eheyteen liittyvät velvoitteet mukaan lukien.

---

<sup>1</sup> Unionin tuomioistuimen työjärjestys, tehty 25 päivänä syyskuuta 2012 (EUVL L 265, 29.9.2012, s. 1), siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

- (19) Euroopan unionin tuomioistuimen toimivaltaan kuuluu Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksessa, erityisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258, 259, 260, 263, 265 ja 266 artiklassa vahvistettujen oikeussuojakeinojen mukaisesti sen määrittäminen, soveltavatko unionin toimielimet, kriisintarkkailuneuvosto ja kansalliset kriisintarkkailuviranomaiset velkakirjojen arvon alaskirjausta tavalla, joka on yhdenmukainen unionin oikeuden kanssa.
- (20) Tässä sopimuksessa, joka on kansainvälisen julkisoikeuden väline, vahvistettuihin oikeuksiin ja velvoitteisiin sovelletaan vastavuoroisuusperiaatetta. Näin ollen jokaisen sopimuspuolen suostumus sitoutua tähän sopimukseen riippuu kaikkien muiden sopimuspuolten oikeuksien ja velvoitteiden toteutumisesta vastaavalla tavalla. Tästä seuraa, että jos jokin sopimuspuoli rikkoo velvoitettaan siirtää vakaussuorituksia kriisintarkkailurahastoon, sen alueella toimiluvan saaneet yhteisöt olisi jätettävä kriisintarkkailurahaston ulkopuolelle. Kriisintarkkailuneuvostolle ja unionin tuomioistuimelle olisi annettava toimivalta määrittää ja ilmoittaa tässä sopimuksessa vahvistettujen menettelyjen mukaisesti, ovatko sopimuspuolet rikkoneet vakaussuoritusjärjestelmän siirtämistä koskevaa sitoumustaan. Sopimuspuolet toteavat, että ainoa vakaussuoritusjärjestelmän siirtämistä koskevan velvoitteen rikkomisesta johtuva oikeudellinen seuraamus on rikkomukseen syyllistyneen sopimuspuolen jättäminen kriisintarkkailurahaston rahoituksen ulkopuolelle ja että muiden sopimuspuolten sopimusvelvoitteet pysyvät ennallaan.

- (21) Tällä sopimuksella perustetaan mekanismi, jonka mukaan osallistuvat jäsenvaltiot sitoutuvat korvaamaan yhteisesti, nopeasti ja korkoineen kullekin jäsenvaltiolle, joka ei osallistu yhteiseen valvontamekanismiin ja yhteiseen kriisintarkkailumekanismiin, määrän, jonka osallistumaton jäsenvaltio on maksanut omina varoina ja joka vastaa unionin yleisen talousarvion käyttöä sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta ja siihen liittyviä kustannuksia koskevissa asioissa unionin toimielinten SRM-asetuksen nojalla käyttämän toimivallan suhteen. Jokaisella osallistuvalla jäsenvaltiolla olisi tämän järjestelyn mukaisesti oltava erillinen ja yksilöllinen vastuu eikä yhteisvastuu, ja tästä syystä osallistuvien jäsenvaltioiden tulisi vastata vain omasta korvausvelvoitteen osastaan siten kuin se on määritelty tässä sopimuksessa.
- (22) Sopimuspuolten väliset riidat, jotka koskevat tämän sopimuksen tulkintaa ja soveltamista sekä sopimuksessa vahvistettujen velvoitteiden noudattamista, olisi saatettava unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 273 artiklan mukaisesti. Niiden jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkö ei ole euro ja jotka eivät ole sopimuspuolia, olisi voitava antaa unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi riidat, jotka koskevat tässä sopimuksessa vahvistettujen, sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta ja siihen liittyviä kustannuksia koskevia korvauksia koskevien määräysten tulkintaa ja täytäntöönpanoa.



- (23) Niiden sopimuspuolten vakausmaksujen siirto, jotka osallistuvat yhteiseen valvontamekanismiin ja yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin tämän sopimuksen soveltamispäivää myöhempänä ajankohtana, olisi tehtävä noudattaen tasapuolisen kohtelun periaatetta suhteessa niihin sopimuspuoliin, jotka osallistuvat yhteiseen valvontamekanismiin ja yhteisen kriisinratkaisumekanismiin tämän sopimuksen soveltamisen alkamispäivänä. Niiden sopimuspuolten, jotka osallistuvat yhteiseen valvontamekanismiin ja yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin tämän sopimuksen soveltamispäivänä, ei oleteta vastaavan sellaisten kriisinratkaisujen kustannuksista, joihin mekanismeihin myöhemmin osallistuvien valtioiden kansallisen rahoitusjärjestelyn oletettiin osallistuvan. Viimeksi mainittujen ei myöskään oleteta osallistuvan sellaisista kriisinratkaisuista aiheutuviin kustannuksiin, joita syntyy ennen kuin niistä tulee osallistuvia jäsenvaltioita, ja joista kriisinratkaisurahaston olisi vastattava.
- (24) Kun sellaisen sopimuspuolen, jonka rahayksikkö ei ole euro, tiivis yhteistyö EKP:n kanssa päätetään asetuksen (EU) N:o 1024/2013 7 artiklan mukaisesti, olisi päätettävä asianomaiselta sopimuspuolelta kertyneiden maksuosuuksien oikeudenmukaisesta jakamisesta ottaen huomioon sekä asianomaisen sopimuspuolen että kriisinratkaisurahaston edut. SRM-asetuksen 4 artiklan 3 kohdassa vahvistetaan järjestelyt, perusteet ja menettely, joita noudattaen kriisinratkaisuneuvosto sopii sen jäsenvaltion kanssa, jota tiiviin yhteistyön päättäminen koskee, tuon jäsenvaltion siirtämien vakausmaksujen takaisin maksamisesta.

(25) Noudattaen täysin niiden sopimusten, joihin Euroopan unioni perustuu, menettelyjä ja vaatimuksia, sopimuspuolten tavoitteena on sisällyttää tämän sopimuksen olennaiset määräykset Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti mahdollisimman pian unionin oikeudelliseen kehykseen,

OVAT SOPINEET SEURAAVISTA MÄÄRÄYKSISTÄ:

## I OSASTO

### TARKOITUS JA SOVELTAMISALA

#### 1 ARTIKLA

1. Tällä sopimuksella sopimuspuolet sitoutuvat:
  - a) siirtämään kansallisella tasolla BRR-direktiivin ja SRM-asetuksen mukaisesti kerätyt vakausmaksut mainitulla asetuksella perustettuun yhteiseen kriisinratkaisurahastoon, jäljempänä 'kriisinratkaisurahasto'; ja

- b) kohdistamaan tämän sopimuksen 12 artiklan 2 kohdassa määritettynä soveltamispäivänä alkavan ja päivänä, jona kriisinratkaisurahasto saavuttaa SRM-asetuksen 68 artiklassa vahvistetun tavoitetason, mutta viimeistään kahdeksan vuoden kuluttua tämän sopimuksen soveltamispäivästä päättyvän siirtymäkauden (jäljempänä 'siirtymäkausi') ajan kansallisella tasolla SRM-asetuksen ja BRR-direktiivin mukaisesti kerätyt vakausmaksut kutakin sopimuspuolta vastaaviin eri rahasto-osuuksiin. Rahasto-osuuksien käyttö yhdistetään vaiheittain siten, että niiden olemassaolo lakkaa siirtymäkauden päättyttyä,

tukien siten kriisinratkaisurahaston tehokkaita toimia ja toimintaa.

2. Tätä sopimusta sovelletaan sopimuspuoliin, joiden laitokset kuuluvat yhteisen valvontamekanismin ja yhteisen kriisinratkaisumekanismin toimivaltaan asetuksen (EU) N:o 1024/2013 ja SRM-asetuksen asiaa koskevien säännösten mukaisesti, jäljempänä 'yhteiseen valvontamekanismiin ja yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin osallistuvat sopimuspuolet'.

## II OSASTO

### YHDENMUKAISUUS EUROOPAN UNIONIN OIKEUDEN KANSSA JA SUHDE SIIHEN

#### 2 ARTIKLA

1. Sopimuspuolet soveltavat ja tulkitsevat tätä sopimusta yhdenmukaisesti niiden sopimusten, joihin Euroopan unioni perustuu, ja Euroopan unionin oikeuden kanssa, erityisesti Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdan ja laitosten kriisintarkkailua koskevan unionin lainsäädännön kanssa.
2. Tätä sopimusta sovelletaan siinä määrin kuin se on yhteensopiva niiden sopimusten kanssa, joihin Euroopan unioni perustuu, ja unionin oikeuden kanssa. Se ei vaikuta unionin toimivaltaan sisämarkkinoiden alalla.
3. Tässä sopimuksessa sovelletaan SRM-asetuksen 3 artiklan määritelmiä.

### III OSASTO

#### VAKAUSMAKSUJENSIIRTO JA RAHASTO-OSUUDET

#### 3 ARTIKLA

##### Vakausmaksujensiirto

1. Sopimuspuolet sitoutuvat yhteisesti siirtämään peruuttamattomasti kriisinratkaisurahastoon vakausmaksut, jotka ne keräävät alueellaan toimiluvan saaneilta laitoksilta SRM-asetuksen 69 ja 70 artiklan nojalla sekä niissä ja niissä tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä ja täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettujen perusteiden mukaisesti. Vakausmaksujensiirto tapahtuu tämän sopimuksen 4–10 artiklassa vahvistettujen edellytysten mukaisesti.
2. Sopimuspuolet siirtävät jokaista vuotta vastaavat ennakkolliset vakausmaksut viimeistään kyseisen vuoden 30 päivänä kesäkuuta. Ennakolliset vakausmaksut siirretään alustavasti kriisinratkaisurahastoon viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2016 tai, jos sopimus ei ole tullut voimaan kyseiseen päivään mennessä, viimeistään kuuden kuukauden kuluttua sen voimaantulopäivästä.
3. Sopimuspuolten ennen tämän sopimuksen soveltamispäivää BRR-direktiivin 103 ja 104 artiklan mukaisesti keräämät maksuosuudet siirretään kriisinratkaisurahastoon viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2016 tai, jos sopimus ei ole tullut voimaan kyseiseen päivään mennessä, viimeistään yhden kuukauden kuluttua sen voimaantulopäivästä.

4. Kriisinratkaisun rahoitusjärjestelystä ennen tämän sopimuksen soveltamispäivää maksetut sopimuspuolen määrät sen alueella toteutettujen kriisinratkaisutoimien osalta vähennetään kyseisen sopimuspuolen 3 alakohdassa tarkoitettuun kriisinratkaisurahastoon siirtämistä maksuosuuksista. Tällöin kyseinen sopimuspuoli on edelleen velvollinen siirtämään kriisinratkaisurahastoon sitä määrää vastaavan määrän, joka olisi tarvittu saavuttamaan sen kriisinratkaisun rahoitusjärjestelmän tavoitetaso BRR-direktiivin 102 artiklan mukaisesti ja siinä säädetyissä määräajoissa.
5. Sopimuspuolet siirtävät jälkikäteen suoritettavat vakausmaksut välittömästi niiden keräämisen jälkeen.

#### 4 ARTIKLA

##### Rahasto-osuudet

1. Kansallisella tasolla kerätyt vakausmaksut siirretään siirtymäkauden aikana kriisinratkaisurahastoon siten, että ne kohdistetaan kutakin sopimuspuolta vastaaviin rahasto-osuuksiin.
2. Kunkin sopimuspuolen rahasto-osuuden koko vastaa niiden vakausmaksujen kokonaismäärää, jotka niiden alueella toimiluvan saaneiden laitosten on maksettava SRM-asetuksen 68 ja 69 artiklan sekä niissä tarkoitettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

3. Kriisintarkkaisuineuvosto laatii tämän sopimuksen voimaantulopäivänä ainoastaan tiedonsaantitarkoitusta varten yksityiskohtaisen luettelon kunkin sopimuspuolen rahasto-osuuden koosta. Kyseinen luettelo päivitetään kunkin siirtymäkauden vuonna.

## 5 ARTIKLA

### Rahasto-osuuksien toiminta

1. Jos kriisintarkkaisuineuvosto päätetään SRM-asetuksen asiaankuuluvien säännösten mukaisesti käyttää, kriisintarkkaisuineuvostolla on toimivalta käyttää kriisintarkkaisuineuvoston rahasto-osuuksia seuraavasti:
  - a) Ensimmäisessä vaiheessa kustannuksista vastaavat niitä sopimuspuolia vastaavat rahasto-osuudet, joihin kriisintarkkaisuineuvoston kohteena oleva laitos tai konserni on sijoittautunut tai joissa se on saanut toimiluvan. Jos kriisintarkkaisuineuvoston kohteena on konserni, kustannukset jaetaan niitä sopimuspuolia vastaavien eri rahasto-osuuksien kesken, joihin emoyritys ja tytäryritykset ovat sijoittautuneet tai joissa ne ovat saaneet toimiluvan, suhteessa kunkin kriisintarkkaisuineuvoston kohteena olevaan konserniin kuuluvan yhteisön omaan rahasto-osuuteensa suorittamien vakauserämaksujen suhteelliseen määrään konsernin kaikkien yhteisöjen rahasto-osuuksiinsa suorittamien vakauserämaksujen kokonaismäärästä.

Jos sopimuspuoli, johon emoyritys tai tytäryritys on sijoittautunut tai jossa se on saanut toimiluvan, katsoo, että tämän ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun kustannusten jakoperusteen soveltaminen johtaa suureen epäsuhtaan rahasto-osuuksien välisen kustannusten jakamisen ja kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen riskiprofiilin välillä, se voi pyytää kriisinratkaisuneuvostoa harkitsemaan lisäksi viipymättä BRR-direktiivin 107 artiklan 5 kohdassa vahvistettua perustetta. Jollei kriisinratkaisuneuvosto noudata asianomaisen sopimuspuolen esittämää pyyntöä, sen on selvitettävä kantansa julkisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja sopimuspuolia vastaavissa rahasto-osuuksissa turvaututaan käytettävissä oleviin varoihin enintään niitä kustannuksia vastaavaan määrään asti, jotka kunkin kansallisen rahasto-osuuden on ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa vahvistettujen kustannusten jakoperusteiden mukaisesti maksettava, eli seuraavasti:

- siirtymäkauden ensimmäisen vuoden aikana turvaututaan kaikkiin mainituissa rahasto-osuuksissa käytettävissä oleviin varoihin;
- siirtymäkauden toisen vuoden aikana turvaututaan 60 prosenttiin ja kolmannen vuoden aikana 40 prosenttiin mainituissa rahasto-osuuksissa käytettävissä olevista varoista;
- siirtymäkauden myöhempinä vuosina asianomaisia sopimuspuolia vastaavien rahasto-osuuksien käytettävissä olevat rahoitusvarat vähenevät vuosittain  $6 \frac{2}{3}$  prosenttiyksiköllä.



Edellä mainittu asianomaisia sopimuspuolia vastaavien rahasto-osuuksien käytettävissä olevien varojen vuosittainen vähennys jaetaan tasaisesti eri neljännesvuosille.

- b) Toisessa vaiheessa, jos a alakohdassa tarkoitettujen asianomaisten sopimuspuolten rahasto-osuuksissa käytettävissä olevat varat eivät riitä täyttämään SRM-asetuksen 75 artiklassa tarkoitettua kriisinratkaisurahaston tehtävää, käytetään kriisinratkaisurahaston kaikkia sopimuspuolia vastaavissa rahasto-osuuksissa käytettävissä olevia varoja.

Kaikkien sopimuspuolten rahasto-osuuksissa käytettävissä olevia rahoitusvaroja täydennetään tämän kohdan kolmannessa alakohdassa mainitussa suhteessa a alakohdassa tarkoitettuja kriisinratkaisun kohteena olevia sopimuspuolia vastaavissa kansallisissa rahasto-osuuksissa jäljellä olevilla rahoitusvaroilla.

Jos kriisinratkaisun kohteena on rajatylittävä konserni, näin käyttöön asetettujen varojen jakamisessa tämän kohdan ensimmäisen ja toisen alakohdan nojalla asianomaisten sopimuspuolten rahasto-osuuksien välillä noudatetaan samaa kustannusten keskinäistä jakoperustetta, joka on vahvistettu a alakohdassa. Jos yksi tai useampi jossakin jäsenvaltiossa toimiluvan saanut kriisinratkaisun kohteena olevaa laitosta ei tarvitse kaikkia tämän b alakohdan nojalla käytettävissä olevia varoja, se osa tämän b alakohdan nojalla käytettävissä olevista varoista, jota ei tarvita, käytetään konsernia koskevan kriisinratkaisun kohteena olevien muiden sopimuspuolten toimiluvan saaneiden yhteisöjen kriisinratkaisuun.

Siirtymäkauden aikana sopimuspuolten kaikkia kansallisia rahasto-osuuksia käytetään seuraavasti:

- siirtymäkauden ensimmäisen vuoden aikana turvaututaan 40 prosenttiin ja toisen vuoden aikana 60 prosenttiin mainituissa rahasto-osuuksissa käytettävissä olevista varoista;
- siirtymäkauden myöhempinä vuosina mainittujen rahasto-osuuksien käytettävissä olevat varat kasvavat vuosittain  $6 \frac{2}{3}$  prosenttiyksiköllä.

Edellä mainittu sopimuspuolten kaikissa kansallisissa rahasto-osuuksissa käytettävissä olevien varojen vuosittainen kasvu jaetaan tasaisesti eri neljännesvuosille.

- c) Kolmannessa vaiheessa, jos b alakohdan mukaisesti käytetyt varat eivät riitä täyttämään SRM-asetuksen 75 artiklassa tarkoitettua kriisinratkaisurahaston tehtävää, turvaututaan a alakohdassa tarkoitettuja asianomaisia sopimuspuolia vastaavissa rahasto-osuuksissa jäljellä oleviin rahoitusvaroihin.

Jos kriisinratkaisun kohteena on konserni, käytetään niiden asianomaisten sopimuspuolten rahasto-osuuksia, jotka eivät ole toimittaneet riittävästi varoja a ja b alakohdan nojalla niiden alueella toimiluvan saaneiden laitosten kriisinratkaisun osalta. Kunkin rahasto-osuuden maksuosuudet määritellään a alakohdassa vahvistettujen kustannusten jakoperusteiden mukaisesti.

- d) Neljännessä vaiheessa ja tämän vaikuttamatta kriisinratkaisuneuvoston e alakohdassa tarkoitettuun toimivaltaan, jos c alakohdassa tarkoitetut varat eivät riitä kattamaan tietyn kriisinratkaisutoimen kustannuksia, a alakohdassa tarkoitetut asianomaiset sopimuspuolet siirtävät kriisinratkaisurahastoon alueelleen sijoittautuneilta tai alueellaan luvan saaneilta laitoksilta ylimääräisiä jälkikäteen suoritettavia vakauserämaksuja, jotka on kerätty SRM-asetuksen 70 artiklassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti.

Jos kriisinratkaisun kohteena on rajatylittävä konserni, ne asianomaiset sopimuspuolet, jotka eivät ole toimittaneet riittävästi vakauserämaksuja a–c alakohdan nojalla, siirtävät niiden alueella toimiluvan saaneiden yhteisöjen kriisinratkaisuun liittyvät jälkikäteen suoritettavat maksusuoritteet.

- e) Jos c alakohdassa tarkoitetut varat eivät riitä kattamaan tietyn kriisinratkaisutoimen kustannuksia ja niin kauan kuin d kohdassa tarkoitettuja ylimääräisiä jälkikäteen suoritettavia vakauserämaksuja ei ole välittömästi saatavilla esimerkiksi kyseisten laitosten vakauserämaksuun liittyvistä syistä, kriisinratkaisuneuvosto voi käyttää toimivaltaansa hankkiakseen kriisinratkaisurahastolle lainaa tai muunlaista tukea SRM-asetuksen 72 ja 73 artiklan mukaisesti tai tehdä väliaikaisia siirtoja rahasto-osuuksien välillä tämän sopimuksen 7 artiklan mukaisesti.

Jos kriisinratkaisuneuvosto päättää käyttää tämän alakohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua toimivaltaansa, d alakohdassa tarkoitettujen asianomaisten sopimuspuolten on siirrettävä kriisinratkaisurahastoon ylimääräiset jälkikäteen suoritettavat vakauserämaksut lainojen ja muunlaisten tukien tai rahasto-osuuksien välisten väliaikaisten siirtojen takaisinmaksua varten.

2. Kriisintarkkaisuvarastoon SRM-asetuksen 74 artiklan mukaisesti siirrettyjen määrien sijoituksista saatavat tuotot jaetaan kullekin rahasto-osuudelle suhteellisesti niiden käytettävissä olevien varojen perusteella lukuun ottamatta kuhunkin rahasto-osuuteen liittyviä vaateita tai peruuttamattomia maksusitoumuksia SRM-asetuksen 75 artiklaa sovellettaessa.

Kriisintarkkaisuvaraston SRM-asetuksen 75 artiklan mukaisesti toteuttamien kriisintarkkaisuvarastojen sijoituksista saatavat tuotot jaetaan kullekin rahasto-osuudelle suhteellisesti niiden tiettyyn kriisintarkkaisuvarastoon suorittaman vakauseräyksen perusteella.

3. Kaikki rahasto-osuudet yhdistetään ja niiden olemassaolo lakkaa siirtymäkauden päättyttyä.

## 6 ARTIKLA

### Ennakollisten täydentävien vakauseräyksiensä siirto ja tavoitetaso

1. Sopimuspuolet varmistavat, että ne antavat tarvittaessa kriisintarkkaisuvarastolle lisärahoitusta ennakollisin vakauseräyksin, jotka maksetaan SRM-asetuksen 68 artiklan 2 ja 3 kohdassa ja 5 kohdan a alakohdassa vahvistetuissa määräajoissa SRM-asetuksen 68 artiklan 1 kohdassa määritellyn tavoitetason saavuttamiseen tarvittavaa määrää vastaavana määränä.

2. Siirtymäkauden aikana lisärahoitukseen liittyvien vakaussmaksujensiirto jaetaan rahasto-osuuksien välillä seuraavasti:

- a) kriisinratkaisun kohteena olevat sopimuspuolet siirtää vakaussmaksut rahasto-osuutensa siihen osaan, jota ei ole vielä yhdistetty 5 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti;
- b) kaikki sopimuspuolet siirtävät vakaussmaksut rahasto-osuutensa siihen osaan, joka on yhdistetty 5 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti.

## 7 ARTIKLA

### Väliaikainen siirto rahasto-osuuksien välillä

1. Kriisinratkaisun kohteena olevat sopimuspuolet voivat siirtymäkauden ajan pyytää kriisinratkaisuneuvostoa käyttämään väliaikaisesti kriisinratkaisurahaston muita sopimuspuolia vastaavissa rahasto-osuuksissa käytettävissä olevien varojen sitä osaa, jota ei ole vielä yhdistetty, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa vahvistettuja velvoitteita. Tällöin asianomaisten sopimuspuolten on ennen siirtymäkauden päättymistä siirrettävä kriisinratkaisurahastoon rahasto-osuuksiensa saamaa määrää vastaava määrä ylimääräisiä jälkikäteen suoritettavia vakaussmaksuja sekä kertyneet korot, jotta muille rahasto-osuuksille voidaan maksaa takaisin niistä käytetyt varat.

2. Kustakin rahasto-osuudesta vastaanottaviin rahasto-osuuksiin väliaikaisesti siirretyn määrän on oltava suhteessa niiden 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritettyyn kokoon nähden eikä se saa ylittää 50:tä prosenttia kussakin rahasto-osuudessa käytettävistä olevista varoista, joita ei vielä ole yhdistetty. Jos kriisinratkaisun kohteena on rajatylittävä konserni, tämän kohdan nojalla käyttöön asetettujen varojen jakamisessa asianomaisten sopimuspuolten rahasto-osuuksien välillä noudatetaan samaa kustannusten keskinäistä jakoperustetta, joka on vahvistettu 5 artiklan 1 kohdan a alakohdassa.

3. Kriisinratkaisuneuvosto tekee päätökset 1 kohdassa tarkoitetuista varojen väliaikaista siirtoa rahasto-osuuksien välillä koskevista pyynnöistä täysistunnossaan jäsentensä yksinkertaisella enemmistöllä SRM-asetuksen 52 artiklan 1 kohdassa määritetyn mukaisesti.

Kriisinratkaisuneuvoston on väliaikaisesta siirrosta tekemässä päätöksessään tarkennettava korko, takaisinmaksuaika ja muut ehdot, jotka koskevat varojen siirtoa rahasto-osuuksien välillä.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettu kriisinratkaisuneuvoston päätös varojen väliaikaisesta siirrosta voi tulla voimaan ainoastaan, jos yksikään sopimuspuoli, jonka rahasto-osuudesta siirto on tehty, ei ole vastustanut sitä neljän kalenteripäivän kuluessa päivästä, jona päätös hyväksyttiin.

Siirtymäkauden aikana sopimuspuoli voi käyttää vastustusoikeuttaan vain, jos:

- a) se saattaa tarvita sitä vastaavasta kansallisesta rahasto-osuudesta varoja kriisinratkaisutoimen rahoittamiseksi lähitulevaisuudessa tai jos väliaikainen siirto vaarantaisi sen alueella meneillään olevan kriisinratkaisutoimen;
- b) väliaikainen siirto veisi yli 25 prosenttia sen kansallisen rahasto-osuuden osasta, jota ei ole vielä yhdistetty 5 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti; tai
- c) se katsoo, että sopimuspuoli, jonka rahasto-osuus hyöttyy väliaikaisesta siirrosta, ei anna takeita kansallisista lähteistä tehtävästä takaisinmaksusta tai EVM:n tuesta sovittujen menettelyjen mukaisesti.

Sopimuspuolen, joka aikoo esittää vastalauseen, on perusteltava asianmukaisesti kaikki a-c alakohdassa tarkoitetut tilanteet.

Jos vastalauseita esitetään tämän kohdan mukaisesti, kriisinratkaisuneuvoston päätös väliaikaisesta siirrosta hyväksytään jättämällä sitä vastustavien sopimuspuolten rahasto-osuuksien varat päätöksen ulkopuolelle.

5. Jos sellaisen sopimuspuolen laitos, jonka rahasto-osuudesta on tämän artiklan nojalla siirretty varoja, on kriisinratkaisun kohteena, kyseinen sopimuspuoli voi pyytää kriisinratkaisuneuvostoa siirtämään kriisinratkaisurahastosta rahasto-osuuteensa siitä alun perin siirrettyä määrää vastaavan määrän. Saatuaan tällaisen pyynnön kriisinratkaisuneuvosto hyväksyy siirron viipymättä.

Tällöin sopimuspuolten, jotka alun perin hyötyivät rahoitusvarojen väliaikaisesta käytöstä, on siirrettävä kriisinratkaisurahastoon asianomaiselle sopimuspuolelle ensimmäisen alakohdan nojalla kuuluvat määrät kriisinratkaisuneuvoston määrittelemien ehtojen ja edellytysten mukaisesti.

6. Kriisinratkaisuneuvoston on tarkennettava yleiset perusteet, joiden mukaisesti tässä artikkelissa tarkoitettu varojen väliaikainen siirto rahasto-osuuksien välillä toteutetaan.



## 8 ARTIKLA

### Sopimuspuolet, joiden rahayksikkö ei ole euro

1. Jos Euroopan unionin neuvosto hyväksyy tämän sopimuksen 12 artiklan 2 kohdan mukaista soveltamispäivää myöhempänä päivänä päätöksen, jolla kumotaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 139 artiklan 1 kohdassa määritelty sopimuspuolta, jonka rahayksikkö ei ole euro, koskeva poikkeus, tai Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetystä eräistä Tanskaa koskevista määräyksistä tehdyssä pöytäkirjassa N:o 16, jäljempänä 'eräistä Tanskaa koskevista määräyksistä tehty pöytäkirja', tarkoitettu sitä koskeva poikkeus, tai jos tällaista päätöstä ei anneta ja sopimuspuolesta, jonka rahayksikkö ei ole euro, tulee yhteisen valvontamekanismin ja kriisinratkaisumekanismien osa, se siirtää kriisinratkaisurahastoon alueellaan kerätyistä vakausmaksuista määrän, joka vastaa 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti lasketun kansallisen rahasto-osuutensa kokonaistavoitetason osuutta, joka vastaa näin osuutta, jonka asianomainen sopimuspuoli olisi siirtänyt, jos se olisi osallistunut yhteiseen valvontamekanismiin ja yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin tämän sopimuksen 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti soveltamispäivästä alkaen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun sopimuspuolen kriisinratkaisun rahoitusjärjestelystä maksetut määrät sen alueilla toteutettujen kriisinratkaisutoimien osalta vähennetään kyseisen sopimuspuolen 1 kohdan nojalla kriisinratkaisurahastoon siirtämistä määristä. Tällöin kyseinen sopimuspuoli on edelleen velvollinen siirtämään kriisinratkaisurahastoon sitä määrää vastaavan määrän, joka olisi tarvittu saavuttamaan sen kriisinratkaisun rahoitusjärjestelmän tavoitetaso BRR-direktiivin 102 artiklan mukaisesti ja siinä säädetyissä määräajoissa.

3. Kriisinvastausneuvosto määrittää yhteisymmärryksessä asianomaisen sopimuspuolen kanssa niiden vakuusmaksujen tarkan määrän, jotka sen on 1 ja 2 kohdassa vahvistettujen perusteiden nojalla siirrettävä.

4. Kriisinvastausrahasto ei vastaa sellaisten kriisinvastauskeinojen kustannuksista, jotka sopimuspuolet, joiden rahayksikkö ei ole euro, ovat aloittaneet alueellaan ennen päivää, jona päätös, jolla kumotaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 139 artiklan 1 kohdassa määritelty niitä koskeva poikkeus tai eräistä Tanskaa koskevista määräyksistä tehdyssä pöytäkirjassa tarkoitettu niitä koskeva poikkeus, tulee voimaan, tai ennen päivää, jona asetuksen (EU) N:o 1024/2013 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu EKP:n päätös tiiviistä yhteistyöstä tulee voimaan.

Jos EKP asetuksen (EU) N:o 1024/2013 7 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettussa luottolaitosten kattavassa arvioinnissaan katsoo, että jokin asianomaisten sopimuspuolten laitoksista, joka on kykenemätön jatkamaan toimintaansa tai joka on todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa, kriisinvastausrahasto ei vastaa kyseisten luottolaitosten kriisinvastauskeinojen kustannuksista.

5. EKP:n kanssa tehtävän tiiviin yhteistyön päättyessä sopimuspuoli, jota päättäminen koskee, saa siirtämänsä vakuusmaksut takaisin SRM-asetuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

EKP:n kanssa tehtävän tiiviin yhteistyön päättäminen ei vaikuta niihin sopimuspuolten oikeuksiin ja velvoitteisiin, jotka johtuvat kriisintarkaisutoimista, jotka on toteutettu aikana, jona sopimuspuoliin sovelletaan tätä sopimusta ja jotka liittyvät:

- 5 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun jälkikäteen suoritettavien vakaussmaksujen siirtoon,
- 6 artiklassa tarkoitettuun kriisintarkaisurahaston lisärahoitukseen, ja
- 7 artiklassa tarkoitettuun väliaikaiseen siirtoon rahasto-osuuksien välillä.

## 9 ARTIKLA

### Kriisintarkaisun yleisten periaatteiden ja tavoitteiden noudattaminen

1. Kriisintarkaisurahaston yhteinen käyttö sekä vakaussmaksujen siirto kriisintarkaisurahastoon edellyttävät kriisintarkaisua koskevalta lainsäädäntökehykseltä pysyvyyttä; sen sääntöjen on vastattava seuraavia SRM-asetuksessa vahvistettuja sääntöjä tai johdettava vähintään samaan tulokseen kuin ne, niitä muuttamatta:

- a) SRM-asetuksen 18 artiklassa vahvistetut kriisintarkaisumääräyksen hyväksymistä koskevat menettelysäännöt;

- b) SRM-asetuksen 52 ja 55 artiklassa vahvistetut kriisinratkaisuneuvoston päätöksentekoa koskevat säännöt;
- c) SRM-asetuksen 15 artiklassa vahvistetut kriisinratkaisua koskevat yleiset periaatteet, erityisesti sen 1 kohdan a alakohdassa vahvistetut periaatteet, joiden mukaan kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajat vastaavat tappioista ensin, ja b alakohdassa vahvistetut periaatteet, joiden mukaan kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojat vastaavat tappioista osakkeenomistajien jälkeen saamisten etusijajärjestyksen mukaisesti;
- d) SRM-asetuksen 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja kriisinratkaisuvälineitä koskevat säännöt, erityisesti kyseisen asetuksen 27 artiklassa ja BRR-direktiivin 43 ja 44 artiklassa säädettyä velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamista koskevat säännöt sekä erityiset kynnyksarvot, jotka niissä vahvistetaan osakkaiden ja velkojien tappioiden määräämisen sekä tiettyyn kriisinratkaisutoimeen kriisinratkaisurahastosta myönnetyn maksuosuuden osalta.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettujen ja SRM-asetuksessa, sellaisena kuin se on sen alkuperäisenä hyväksymispäivänä, säädetyt kriisintarkkaisu koskevat säännöt kumotaan tai niitä muutetaan muuten vastoin jonkin sopimuspuolen tahtoa, mukaan lukien velkojen arvon alaskirjausta koskevien sääntöjen hyväksyminen, tavalla, joka ei vastaa tai ei johda vähintään samaan tai yhtä velvoittavaan tulokseen kuin SRM-asetuksesta, sellaisena kuin se on sen alkuperäisenä hyväksymispäivänä, johtuva tulos, ja tämä sopimuspuoli käyttää kansainvälisen julkisoikeuden mukaisia olosuhteiden perustavanlaatuisen muutokseen liittyviä oikeuksiaan, mikä tahansa muu sopimuspuoli voi tämän sopimuksen 14 artiklan perusteella pyytää unionin tuomioistuinta vahvistamaan olosuhteiden perustavanlaatuisten muutosten olemassaolo ja mitä seurauksia tästä on kansainvälisen julkisoikeuden mukaisesti. Sopimuspuoli voi hakemuksessaan pyytää unionin tuomioistuinta keskeyttämään riidan kohteena olevan toimenpiteen, jolloin sovelletaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 278 artiklaa sekä unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 160-162 artiklaa.

3. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely ei saa rajoittaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258, 259, 260, 263, 265 ja 266 artiklan mukaisten oikeussuojakeinojen käyttöä tai vaikuttaa siihen.

## 10 ARTIKLA

### Velvoitteiden noudattaminen

1. Sopimuspuolet toteuttavat kansallisissa oikeusjärjestyksissään tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että ne noudattavat velvoitettaan siirtää vakauseräyksen yhteisesti tämän sopimuksen mukaisesti.

2. Kriisintarkkaisuineuvosto voi omasta aloitteestaan tai jonkin sopimuspuolen pyynnöstä tarkastella, onko sopimuspuoli jättänyt noudattamatta velvoitettaan siirtää vakaussmaksut kriisintarkkaisuineuvoston tässä sopimuksessa vahvistetun mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän sopimuksen 14 artiklan nojalla unionin tuomioistuimelle kuuluvaa toimivaltaa.

Jos kriisintarkkaisuineuvosto katsoo, että sopimuspuoli ei ole noudattanut velvoitettaan siirtää vakaussmaksut, se asettaa määräajan, johon mennessä asianomaisen sopimuspuolen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet rikkomuksen lopettamiseksi. Jos asianomainen sopimuspuoli ei toteuta tarvittavia toimenpiteitä rikkomuksen lopettamiseksi kriisintarkkaisuineuvoston asettamassa määräajassa, asianomaisen sopimuspuolen alueella toimiluvan saaneiden laitosten kriisintarkkaisu jätetään 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistetun kaikkien sopimuspuolten rahasto-osuuksien käytön ulkopuolelle. Ulkopuolelle jättäminen lakkaa hetkestä, jona kriisintarkkaisuineuvosto toteaa, että asianomainen sopimuspuoli on toteuttanut tarvittavat toimenpiteet rikkomuksen lopettamiseksi.

3. Tässä artiklassa tarkoitettut kriisintarkkaisuineuvoston päätökset tehdään puheenjohtajan ja SRM-asetuksen 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä.

## IV OSASTO

### YLEISET JA LOPPUMÄÄRÄYKSET

#### 11 ARTIKLA

##### Ratifiointi, hyväksyminen ja voimaantulo

1. Tämän sopimuksen allekirjoittajat ratifioivat tai hyväksyvät sopimuksen valtiosääntönsä asettamien vaatimusten mukaisesti. Ratifiomis- ja hyväksymiskirjat talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristöön, jäljempänä 'tallettaja'. Tallettaja ilmoittaa muille allekirjoittajille kustakin tallettamisesta ja sen päivämäärästä.
2. Tämä sopimus tulee voimaan sitä päivää seuraavan toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, jona ne yhteiseen valvontamekanismiin ja yhteiseen kriisintarkkailumekanismiin osallistuvat allekirjoittajat, jotka edustavat vähintään 90:tä prosenttia kaikkien yhteiseen valvontamekanismiin ja yhteiseen kriisintarkkailumekanismiin osallistuvien jäsenvaltioiden painotettujen äänten kokonaismäärästä, sellaisena kuin se määritetään Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn siirtymämääräyksiä koskevan pöytäkirjan (N:o 36) nojalla, ovat tallettaneet ratifiomis- ja hyväksymiskirjansa.

## 12 ARTIKLA

### Soveltaminen

1. Tätä sopimusta sovelletaan niihin sopimuspuoliin, jotka ovat ratifioineet sen, edellyttäen, että SRM-asetus on tullut aiemmin voimaan.
2. Jollei tämän artiklan 1 kohdasta muuta johdu ja edellyttäen, että tämä sopimus on tullut voimaan 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti, sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016 niiden yhteiseen valvontamekanismiin ja yhteiseen kriisintarkaisumekanismiin osallistuvien sopimuspuolten kesken, jotka ovat ratifioineet sen kyseiseen päivään mennessä. Jos tämä sopimus ei ole tullut voimaan 1 päivään tammikuuta 2016 mennessä, sitä sovelletaan sen voimaantulopäivästä niiden yhteiseen valvontamekanismiin ja yhteiseen kriisintarkaisumekanismiin osallistuvien sopimuspuolten kesken, jotka ovat tallettaneet ratifioimis- tai hyväksymisasiakirjansa kyseiseen päivään mennessä.
3. Tätä sopimusta sovelletaan niihin yhteiseen valvontamekanismiin ja yhteiseen kriisintarkaisumekanismiin osallistuviin sopimuspuoliin, jotka eivät ole tallettaneet ratifioimis- tai hyväksymisasiakirjojansa 2 kohdan mukaiseen soveltamispäivään mennessä, niiden ratifioimis- tai hyväksymiskirjan tallettamista seuraavan kuukauden ensimmäisestä päivästä.



4. Tätä sopimusta ei sovelleta sopimuspuoliin, jotka ovat tallettaneet ratifioimis- tai hyväksymisasiakirjansa, mutta jotka eivät osallistu yhteiseen valvontamekanismiin ja yhteiseen kriisiratkaisumekanismiin tämän sopimuksen soveltamispäivään mennessä. Kyseiset sopimuspuolet ovat kuitenkin osapuolina 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa välityssopimuksessa tämän sopimuksen soveltamispäivästä alkaen, jotta kaikki 15 artiklan tulkintaa ja täytäntöönpanoa koskevat riidat voitaisiin antaa unionin tuomioistuimen ratkaistaviksi.

Sitä sovelletaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin sopimuspuoliin päivästä, jona päätös, jolla kumotaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 139 artiklan 1 kohdassa määritelty niitä koskeva poikkeus tai eräistä Tanskaa koskevista määräyksistä tehdyssä pöytäkirjassa tarkoitettu niitä koskeva poikkeus, tulee voimaan, tai mikäli päätöstä ei ole tehty, päivästä, jona asetuksen (EU) N:o 1024/2013 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu EKP:n päätös tiiviistä yhteistyöstä tulee voimaan.

Jollei 8 artiklasta muuta johdu, tämän sopimuksen soveltaminen sopimuspuoliin, jotka ovat aloittaneet asetuksen (EU) N:o 1024/2013 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun tiiviin yhteistyön EKP:n kanssa, lakkaa päivästä, jona kyseinen tiivis yhteistyö päättyy kyseisen asetuksen 7 artiklan 8 artiklan mukaisesti.

## 13 ARTIKLA

### Liittyminen

Tämä sopimus on avoinna liittymistä varten muille jäsenvaltioille kuin sopimuspuolille. Jollei 8 artiklan 1–3 kohdasta muuta johdu, liittyminen tulee voimaan, kun liittymis- tai hyväksymiskirja on talletettu tallettajalle, joka ilmoittaa asiasta muille sopimuspuolille. Liittyvän jäsenvaltion virallisella kielellä, joka on myös unionin toimielinten virallinen kieli, laadittu tämän sopimuksen teksti talletetaan, sen jälkeen kun sopimuspuolet ovat todenneet sen todistusvoimaiseksi, tallettajan arkistoon tämän sopimuksen todistusvoimaisena tekstinä.

## 14 ARTIKLA

### Riitojen ratkaiseminen

1. Jos sopimuspuoli on eri mieltä toisen sopimuspuolen kanssa tämän sopimuksen määräysten tulkinnasta tai jos se katsoo, että toinen sopimuspuoli ei ole noudattanut tämän sopimuksen mukaisia velvoitteitaan, se voi saattaa asian unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi. Unionin tuomioistuimen tuomio sitoo menettelyn osapuolia.

Jos unionin tuomioistuin katsoo, että sopimuspuoli ei ole noudattanut tämän sopimuksen mukaisia velvoitteitaan, asianomaisen sopimuspuolen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tuomion noudattamiseksi unionin tuomioistuimen päättämässä määräajassa. Jos asianomainen sopimuspuoli ei toteuta tarvittavia toimenpiteitä rikkomuksen lopettamiseksi unionin tuomioistuimen asettamassa määräajassa, asianomaisen sopimuspuolen alueella toimiluvan saaneet laitokset jätetään 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistetun kaikkien sopimuspuolten rahasto-osuuksien käytön ulkopuolelle.

2. Tämä artikla on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 273 artiklassa tarkoitettu sopimuspuolten välinen välityssopimus.

3. Jäsenvaltiot, joiden rahayksikkö ei ole euro ja jotka eivät ole ratifioineet tätä sopimusta, voivat ilmoittaa tallettajalle aikomuksestaan olla osapuolena tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa välityssopimuksessa, jotta kaikki 15 artiklan tulkintaa ja täytäntöönpanoa koskevat riidat voitaisiin antaa unionin tuomioistuimen ratkaistaviksi. Tallettajan on tiedotettava asianomaisen jäsenvaltion ilmoituksesta sopimuspuolille, jolloin asianomaisesta jäsenvaltiosta tulee tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun välityssopimuksen osapuoli tämän kohdan mukaisiin tarkoituksiin.

## 15 ARTIKLA

### Korvaukset

1. Sopimuspuolet sitoutuvat korvaamaan yhteisesti, nopeasti ja korkoineen kullekin jäsenvaltiolle, joka ei osallistu yhteiseen valvontamekanismiin ja yhteiseen kriisiratkaisumekanismiin, jäljempänä 'osallistumaton jäsenvaltio', määrän, jonka osallistumaton jäsenvaltio on maksanut omina varoina ja joka vastaa unionin yleisen talousarvion käyttöä sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta ja siihen liittyviä kustannuksia koskevissa asioissa unionin toimielinten SRM-asetuksen nojalla käyttämän toimivallan suhteen.
2. Määrä, jonka kunkin osallistumattoman jäsenvaltion katsotaan suorittaneen sopimussuhteen ulkopuoliseen vastuuseen ja siihen liittyviin kustannuksiin, määritetään suhteellisesti kullekin neuvoston päätöksen 2007/436/EY, Euratom<sup>1</sup> 2 artiklan 7 kohdan tai sitä muuttavan tai sen kumoavan unionin säädöksen mukaisesti määritetyn bruttokansantulon perusteella.
3. Korvauskustannukset jaetaan sopimuspuolten kesken suhteellisesti kullekin neuvoston päätöksen 2007/436/EY, Euratom 2 artiklan 7 kohdan tai sitä muuttavan tai sen kumoavan unionin säädöksen mukaisesti määritetyn bruttokansantulon perusteella.

---

<sup>1</sup> Neuvoston päätös, tehty 7 päivänä kesäkuuta 2007, Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä (EUVL L 163, 23.6.2007, s. 17).

4. Osallistumattomille jäsenvaltioille suoritetaan päivänä, jona maksut kirjataan tileihin neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000<sup>1</sup> 9 artiklan 1 kohdan tai sitä muuttavan tai sen kumoavan myöhemmän unionin säädöksen mukaisesti, korvaus määristä, jotka vastaavat unionin talousarviosta suoritettuja maksuja sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun ja siihen liittyvien kustannusten suorittamiseksi, tähän liittyvän lisätalousarvion hyväksymisen jälkeen.

Korko lasketaan unionin omiin varoihin sovellettavien, myöhässä käyttöön asetetuista määristä maksettavaa korkoa koskevien määräysten mukaisesti. Määrät muunnetaan kansallisten valuuttojen ja euron välillä neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 10 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan tai sitä muuttavan tai sen kumoavan myöhemmän unionin säädöksen mukaisesti määritellyillä vaihtokurssilla.

5. Komissio koordinoi sopimuspuolten korvaustoimia 1–3 kohdassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti. Komission koordinoivaan tehtävään sisältyy sen laskentaperustan määrittäminen, jonka pohjalta maksut suoritetaan, ilmoitusten antaminen maksujen suorittamista vaativille sopimuspuolille ja korkojen laskeminen.

---

<sup>1</sup> Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1150/2000, annettu 22 päivänä toukokuuta 2000, yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 2007/436/EY, Euratom soveltamisesta (EYVL L 130, 31.5.2000, s. 1) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

## 16 ARTIKLA

### Uudelleentarkastelu

1. Kriisintarkastusneuvosto arvioi viimeistään kahden vuoden kuluessa tämän sopimuksen voimaantulosta ja sen jälkeen 18 kuukauden välein tämän sopimuksen täytäntöönpanoa ja erityisesti kriisintarkastusrahaston yhteistä käyttöä ja sen vaikutusta rahoitusvakauteen ja sisämarkkinoihin sekä antaa asiasta kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
2. Viimeistään kymmenen vuoden kuluttua tämän sopimuksen voimaantulosta toteutetaan kriisintarkastusneuvoston 1 kohdan mukaisesti laatimiin kertomuksiin sisältyvän täytäntöönpanosta saatujen kokemusten arvion perusteella Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tarvittavat toimet, joiden tarkoituksena on sisällyttää tämän sopimuksen olennaiset määräykset unionin oikeudelliseen kehykseen.

Tehty Brysselissä ... päivänä ...kuuta 2014, yhtenä kappaleena bulgarian, englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kroaatin, kreikan, latvian, liettuan, maltan, portugalilain, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, slovakian, sloveenin, suomen, tanskan, tšekin, unkarin ja viron kielellä kaikkien näiden tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset, ja tämä kappale talletetaan tallettajan arkistoon. Tallettaja toimittaa asianmukaisesti todistetun jäljennöksen kullekin sopimuspuolelle.

SOPIMUSPUOLTEN JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTON JÄSENINÄ OLEVIEN  
HALLITUSTENVÄLISEN KONFERENSSIN TARKKAILIJOIDEN AIEJULISTUKSET,  
JOTKA TALLETETAAN SOPIMUKSEN KANSSA:

Julistus N:o 1:

Kunnioittaen täysin niiden sopimusten menettelyllisiä vaatimuksia, joille Euroopan unioni perustuu, sopimuspuolet ja Euroopan unionin neuvoston jäseninä olevat hallitustenvälisen konferenssin tarkkailijat toteavat tavoitteenaan ja aikeenaan olevan, elleivät ne kaikki toisin sovi, että:

- a) SRM-asetuksen, sellaisena kuin se on sen hyväksymispäivänä, 4 artiklan 3 kohtaa ei kumota tai muuteta;
- b) velkakirjojen alaskirjausta koskevaan välineeseen liittyviä periaatteita ja sääntöjä ei kumota tai muuteta tavalla, joka ei vastaa SRM-asetuksen, sellaisena kuin se on sen hyväksymispäivänä, säännöksistä johtuvaa tulosta tai johda vähintään samaan tai yhtä velvoittavaan tulokseen kuin se.

## Julistus N:o 2:

Vakausmaksujen siirrosta yhteiseen kriisinratkaisurahastoon ja rahasto-osuuksien yhdistämisestä tehdyn hallitustenvälisen sopimuksen allekirjoittajat julistavat, että ne pyrkivät kukin kansallisten lakisääteisten vaatimustensa mukaisesti saattamaan päätökseen sopimuksen ratifioinnin hyvissä ajoin, niin että yhteinen kriisinratkaisumekanismi on täysin toimintakykyinen viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2016.

---